

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

w sprawie **Z. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

wniosku o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu

Apelacyjnego z dnia 17 sierpnia 2017 r., sygn. II AKo .../17,

na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k., art. 639 k.p.k.

postanowił:

1/ pozostawić wniosek bez rozpoznania,

**2. obciążyć wnioskodawcę wydatkami postępowania
wznowieniowego w kwocie 20 (dwadzieścia) zł.**

UZASADNIENIE

W związku z przedstawionym Sądowi Najwyższemu pismem Z. K., w którym zwracał się on do Ministra Sprawiedliwości o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 17 sierpnia 2017 r., II AKo .../17, oddalającym jego wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 czerwca 2009 r., IV Ko 150/08, wezwano wnoszącego pismo o uzupełnienie braków formalnych – zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie, który nie pochodzi od prokuratora powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego oraz opłacony.

W dniu 16 lutego 2018 r. pełnomocnik Z. K. wniósł do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania w sprawie o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 17 sierpnia 2017 r., II AKo .../17.

Prokurator Prokuratury Krajowej w zajętych w tej sprawie stanowisku wniósł o pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek pełnomocnika, jako niedopuszczalny z mocy ustawy, stosownie do przepisu art. 430 § 1 k.p.k., mającego odpowiednie zastosowanie w postępowaniu wznowieniowym, podlegał pozostawieniu bez rozpoznania. W orzecznictwie i literaturze przedmiotu przyjmuje się zgodnie, że wznowienie postępowania jest dopuszczalne w tych sprawach, które zostały zakończone prawomocnym orzeczeniem, rozstrzygającym o przedmiocie procesu (odpowiedzialność karna oskarżonego, odpowiedzialność odszkodowawcza Skarbu Państwa za niesłuszne skazanie, ukaranie, tymczasowe aresztowanie i zatrzymanie oraz odszkodowanie i zadośćuczynienie na podstawie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego) albo o dopuszczalności orzekania w tej kwestii. Stąd też nie jest możliwe wznowienie samego postępowania o wznowienie, zakończone uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub o braku podstaw do wznowienia z urzędu [por. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, art. 540, LEX/el. 2018; J. Grajewski (w:) L. Paprzycki (red.), Komentarz aktualizowany do art. 425-673 Kodeksu postępowania karnego, art. 540, LEX/el. 2015; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2016 r., V KO 49/16, z dnia 9 lipca 2013 r., II KO 17/13, z dnia 20 maja 2010 r. V KO 47/10].

Wobec tego, iż pozostawiony bez rozpoznania wniosek został sporządzony przez podmiot fachowy, jedynie na marginesie odnieść się można do zawartego w nim zastrzeżenia, iż – z ostrożności procesowej – dotyczy on również postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Okręgowego w G. w sprawie IV Ko .../08.

Zastrzeżenie to jest bezprzedmiotowe, gdyż Sąd Najwyższy nie jest właściwy do orzekania w kwestii wznowienia postępowania w tej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie. O wydatkach postępowania rozstrzygnięto po myśli przepisu art. 639 k.p.k.

kc